

การมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติด
ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

The participation of youth in solving the drug problem of the Organization
Chiang Phin Subdistrict Administration, Mueang District Udon Thani Province

บรรณารักษ์ ฝั้นสิม

Bannarak fansim

โกศล สอดส่อง

Koson Sodsong

วิทยาลัยพิชญบัณฑิต

Pitchayabundit College

Email: tongphitak@hotmail.com

วันที่รับบทความ (Received) : 24 กรกฎาคม 2564

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 19 ธันวาคม 2564

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 19 ธันวาคม 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 2) เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี และจำแนกเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ 3) เสนอแนะแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากเยาวชน ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี เยาวชนที่อายุ 18 ปี ถึง 20 ปี คือ แบบเจาะจง จำนวน 379 คน ทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ One – Way ANOVA หรือ F-test ค่า t-test

ผลการวิจัย พบว่า 1. ระดับส่วนร่วมของเยาวชนประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อเรียงลำดับเป็นรายด้านจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ และด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ ตามลำดับ 2. เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี และจำแนกเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ พบว่า ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี โดยจำแนกตามเพศ อายุระดับการศึกษา และอาชีพ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3. เสนอแนะแนวทางการมีส่วนร่วมของเยาวชนใน

การแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณควรสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกลุ่มหรือองค์กรชุมชน ควรให้ความรู้ ความสำคัญ การดำเนินงานการป้องกันและจัดกิจกรรมการรณรงค์ต่อต้านเกี่ยวกับปัญหา

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม, เยาวชน, ปัญหายาเสพติด

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the youth's participation in solving drug problems in the area of Chiang Phin Subdistrict Administrative Organization, Muang District, Udon Thani Province; Solve the drug problem in the area of Chiang Phin Subdistrict Administrative Organization, Muang District, Udon Thani Province, and classified gender, age, education level and occupation; 3) Suggest guidelines for people's participation in solving drug problems of Chiang Phin Subdistrict Administrative Organization, Muang District, Udon Thani Province. It is a quantitative research, collect information from youth in the area of Chiang Phin Subdistrict Administrative Organization, Muang District, Udon Thani Province The youth aged 18 to 20 years was a specific model, totaling 379 people. data analysis the statistics used in the data analysis were percentage, mean, standard deviation, One – Way ANOVA or F-test, t-test.

The research results were found that 1. The level of participation of youth people in solving drug problems in the area of the administrative organization Chiang Phin Sub-district, Mueang District, Udon Thani Province The overall average in all aspects was at a high level. but when sorted in descending order from average to lowest can be sorted as follows: Participation in decision making Participation in the evaluation Participation in operations and participation in benefits, respectively. 2. Compare the level of youth participation in solving drug problems in the area. of Chiang Phin Sub-district Administrative Organization, Muang District, Udon Thani Province and classified by gender, age, education level and occupation. It was found that the results of comparison of people's participation in solving drug problems in the area of Chiang Phin Subdistrict Administrative Organization, Muang District, Province Udon Thani by gender Age, education level and occupation overall differed statistically at 0.05 level which was in accordance with the hypothesis. and when considering each aspect, it was found that Overall and each aspect is no different. 3. Suggest guidelines for youth participation in solving drug problems of Chiang Phin Subdistrict Administrative Organization, Muang District, Udon Thani Province. The Chiang Phin Subdistrict Administrative Organization should encourage the establishment of groups or community organizations. should provide knowledge, importance, preventive actions and campaign activities against the problem

Keywords: Involvement, Youth, Drug Problems

1. บทนำ

สถานการณ์ยาเสพติดโลก คนทั่วโลกประมาณ 210 ล้านคนใช้ยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 4.8 ของประชากร โลกอายุ 15 - 64 ปี โดยมีคนตายไปแล้วเพราะยาเสพติดประมาณ 2 แสนคน เฮอร์อีนถือว่าเป็นยาเสพติดที่โลกให้ความสนใจมากที่สุด พ.ศ. 2552 มีประชากรประมาณ 149 - 272 ล้านคน ที่มีอายุระหว่าง 15 - 64 ปี เป็นผู้ที่เคยเสพยาเสพติดมาก่อน และเพิ่มขึ้นจากในช่วงคริสต์ทศวรรษที่ 90 ประมาณ 15 - 39 ล้านคน ซึ่งกัญชาเป็นยาเสพติดที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย ประมาณ 125 - 203 ล้านคน และตามด้วยสารกระตุ้นประสาท (ATS) ประเภท เมทแอมเฟตามีน แอมเฟตามีน และเอ็กซ์ตาซี อนุพันธ์ฝิ่นและโคเคน ตามลำดับ โดยเฉพาะ ATS เป็นที่นิยมอย่างมากในประเทศจีนและอินเดีย (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2554)

ปัญหายาเสพติดเป็นพฤติกรรมเสี่ยงอีกอย่างหนึ่งที่เป็นปัญหาสังคมและมีผลกระทบไปสู่ทุกปัญหายาเสพติดเป็นพฤติกรรมเสี่ยงอีกอย่างหนึ่งที่เป็นปัญหาสังคมและมีผลกระทบไปสู่ทุกหน่วยของสังคมตั้งแต่ระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชน จนถึงระดับประเทศ รายงานผลจาก โครงการประมาณการจำนวนมากถึง 7, 312, 200 คน พบว่า จำนวนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดถูกดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม ปีงบประมาณ 2554 ตั้งแต่ เดือน ตุลาคม 2553 ถึง เดือนมีนาคม 2554 มีดังนี้ 9,967 11, 089 16, 481 13, 681 11, 912 12, 522 11, 424 12, 886 และ 16, 574 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าจำนวนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดถูกดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม มีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ (สำนักงานกิจการพิเศษ, 2544) ซึ่งปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญยิ่งของประเทศไทย เนื่องจากเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อปัญหา อื่น ๆ มากมายในประเทศ ปัญหายาเสพติดในประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงและขยายตัวมากขึ้นจากผลของการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี การพัฒนาทางเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้โครงสร้างทางสังคมเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ขาดพลังและขาดความสมดุลในการพัฒนา สถาบันหลักทางสังคมหลายสถาบันเกิดความอ่อนแอ เป็นช่องว่างทำให้ปัญหายาเสพติดแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วและกว้างขวางมากขึ้น ผู้ที่ข้องเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดไม่ว่าจะเป็นนายทุนผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้นำเข้า และส่งออกยาเสพติดอาศัยผลพวงจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนำยาเสพติดทั้งที่มีอยู่เดิมและชนิดใหม่เข้ามาเผยแพร่ในหมู่ประชาชนในแต่ละกลุ่มซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2554) ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชนและสังคม ครอบครัวที่มีผู้ติดยา มักได้รับความเดือดร้อนจากยาเสพติดในทุกด้าน นำไปสู่ความยุ่งยาก ขัดแย้ง แยกแยก และสิ้นเปลืองในการแก้ปัญหาผู้ติดยา มักก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง ตั้งแต่การเข้าไปเกี่ยวข้องกับแหล่งอบายมุข การลักเล็กขโมยน้อย การประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สิน การพนันและอาชญากรรมต่าง ๆ สำหรับผู้ค้าและผู้เสพซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัว เมื่อถูกจับกุมและดำเนินการทางกฎหมาย จะส่งผลกระทบให้สมาชิกภายในครอบครัวได้รับความเดือดร้อนในการดำรงชีวิตทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชนที่อยู่ภายใต้การปกครองจะต้องออกจากโรงเรียน ซึ่งเป็นการทำลายอนาคตของประเทศชาติ ผลกระทบต่อการบริหารจัดการภาครัฐ คติยาเสพติดที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นภาระต่องานด้านกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบ ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาระค่าใช้จ่ายของรัฐที่เพิ่มสูงและทำให้การดำเนินคดีด้านอื่น ๆ เกิดความล่าช้า นอกจากนี้ ปัญหายาเสพติดได้ก่อให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันโดยเฉพาะการทุจริตต่อหน้าที่ การรับสินบน การกลั่นแกล้งรีดไถ แสวงหาผลประโยชน์จากผู้กระทำความผิดซึ่งทำให้ประชาชนและสังคมเกิดความไม่ศรัทธาและเชื่อมั่นในการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐส่วนผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ การผลิตและการค้ายาเสพติดจัดเป็นกลุ่มธุรกิจและเศรษฐกิจนอกกฎหมายที่ไม่ก่อให้เกิดการผลิต แม้ว่าการค้ายาเสพติดบางส่วนจะก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มและสร้างรายได้เมื่อมีการค้าขาย แต่ก็ป็นรายได้สำหรับคนบางกลุ่มที่กระทำความผิดกฎหมาย

และเอาโรคเอาเปรียบสังคม ปัญหายาเสพติดทำให้รัฐบาลต้องทุ่มเทงบประมาณจำนวนมาก เพื่อใช้ในการป้องกันปราบปราม บำบัดรักษาและฟื้นฟู แทนที่จะนำไปใช้ในการด้านอื่น ๆ ที่มีความจำเป็น ต้องสูญเสียทรัพยากรในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยไม่จำเป็น รวมทั้งกระทบต่อทรัพยากรมนุษย์ เพราะยาเสพติดมีส่วนทำลายพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสมองของเด็กและเยาวชน และแรงงานที่จะเป็นพลังของประเทศไทยในอนาคต (สำนักปราบปรามยาเสพติด, 2552) นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและชื่อเสียงของประเทศ สาเหตุเนื่องจากปัญหาเสพติดได้ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งเป็นที่ตั้งของแหล่งผลิตยาเสพติด การแพร่ระบาดของยาเสพติด จะก่อให้เกิดความเสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติภูมิของประเทศไทยไม่เป็นที่ไว้วางใจของนานาชาติในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ทำให้ไม่กล้าเข้ามาท่องเที่ยวหรือลงทุนทางการค้า และธุรกิจต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้ประเทศคู่แข่งฉวยโอกาสโจมตีประเทศไทย

องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ ตั้งอยู่เลขที่ 458 หมู่ที่ 9 บ้านเชียงพิณ ตำบลเชียงพิณ อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองอุดรธานี ไปทางทิศตะวันตก ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2149 อุดรธานี - อำเภอกุดจับ ระยะทางประมาณ 5 กิโลเมตร มีเนื้อที่ทั้งหมด ประมาณ 67.68 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 42,300 ไร่ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักเกษตรกรรวมเพาะปลูกได้แก่ การทำนาปี ทำสวนมีพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ 50 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ 31,250 ไร่ ส่วนอาชีพรองราษฎรในพื้นที่ คือ รับจ้างทั่วไป นอกจากนี้เกษตรกรบางส่วนยังทำการเลี้ยงสัตว์ และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อการบริโภคและจำหน่ายเพื่อเป็นรายได้เสริม

องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณเป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งมีสถานะเป็นนิติบุคคลและมีหน้าที่ในการแปลงนโยบายที่เป็นนามธรรมไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อให้เกิดความสำเร็จขึ้นและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการบริหารงานแบบบูรณาการและยังส่งเสริมคุณภาพชีวิตเยาวชนและต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของเยาวชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของเป็นหลัก โดยมีแนวทางการปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ไม่ว่าจะเป็นในด้านโครงสร้างพื้นฐานด้าน เศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการศึกษา ด้านการท่องเที่ยว และการบริหารและในส่วนของการมีการดำเนินงานในด้านสังคม มีการดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ มีการบริหารงานที่ขาดประสิทธิภาพจะส่งผลเสียอย่างมากต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณเอง เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณเป็นหน่วยงานที่ต้องมีการดำเนินงานด้วยกระบวนการบูรณาการ ร่วมกับภาคเยาวชนเป็นหลัก หากขาดประสิทธิภาพในการบริหารงาน แล้วจะทำให้การปฏิบัติงานเกิดการล่าช้า การประสานงานเกิดความผิดพลาดคลาดเคลื่อน ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานสามารถบริการได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การรับฟังความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง และจะทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณได้รับทราบปัญหาและความต้องการของเยาวชนประชาชนอย่างแท้จริง

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัย เห็นปัญหาดังกล่าวและผู้วิจัยเป็นคนในพื้นที่ มีความสนใจในการที่จะศึกษา การมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี เพื่อให้ทราบว่าเยาวชนในตำบลเชียงพิณมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ มากน้อยเพียงใด มีปัญหา อุปสรรค ในการมีส่วนร่วมของเยาวชนด้านใดบ้าง และปัจจัยอะไรบ้างที่มีผลต่อการป้องกันปัญหายาเสพติด โดยผลการวิจัยที่ได้จะเกิดประโยชน์ต่อการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
2. เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี และจำแนกเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ
3. เสนอแนวทางการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

3. ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านเนื้อหาขอบเขตด้านเนื้อหา การมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ 4 ด้าน ได้แก่ 1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ 3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ 4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล
2. พื้นที่รับผิดชอบจำนวน 11 หมู่บ้าน ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 1. บ้านเชียงพิณ 2. บ้านโนนตาล 3. บ้านโนนคาม 4. บ้านดอกเกียด 5. บ้านหนองฮาง 6. บ้านหนองสวรรค์ 7. บ้านนาคลอง 8. บ้านหนองโสน 9. บ้านจำปา 10. บ้านเชียงพิณ 2
3. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ เยาวชน ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี เยาวชน จำนวน 379 คน (ตามทะเบียนบ้าน ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ)
4. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เยาวชน จำนวน 379 ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี (แบบเจาะจง)
5. สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล
6. ขอบเขตด้านระยะเวลา ใช้ระยะเวลาเดือน พ.ค. – ส.ค. พ.ศ. 2564

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

การมีส่วนร่วม หมายถึง ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้ กรอบแนวคิดของโคเฮนและอัฟฮอฟฟ์ (Cohen & Uphoff, 1977) ที่ว่าการมีส่วนร่วมโดยทั่วไปในขั้นตอนการตัดสินใจไม่ได้หมายความว่า จะเป็นการตัดสินใจได้เพียงอย่างเดียว ยังใช้ตัดสินใจควบคู่ไปกับขั้นตอนการปฏิบัติการด้วยการตัดสินใจยังเกี่ยวข้องกับเยาวชนในเรื่องผลประโยชน์ และการประเมินผลในกิจกรรม 6 การพัฒนาด้วย นอกจากนี้ก็ยังมีผลสะท้อนกลับจากการประเมินผล และการปฏิบัติการกลับไปสู่การตัดสินใจอีกด้วยซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดการมีส่วนร่วมที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ 4 ด้าน คือ

ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ คือ การที่มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและร่วมตัดสินใจทั้งในเรื่องของการหาวิธีการแก้ไขปัญหา และการดำเนินกิจกรรมการแก้ไขปัญหาที่สามารถเป็นไปได้ที่จะนำไปปฏิบัติได้จริง ในเรื่องของการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ

ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ คือ การที่เยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ ทั้งในด้านทรัพยากร ด้านการบริหาร และด้านการเข้าร่วมในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการหรือแผนงานเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ

ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ คือ การที่เยาวชนได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ โดยได้รับประโยชน์ทั้งในด้านวัตถุ ด้านสังคมและด้านบุคคลเมื่อได้มีการดำเนินการเกี่ยวกับแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ

ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล คือ ประเมินผล เป็นการที่เยาวชนได้เข้าร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของกิจกรรมและโครงการที่ได้ดำเนินการ เพื่อหาข้อดีและข้อเสียและนำมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

5. ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทราบถึงข้อมูลระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

2. ทราบถึงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการมีส่วนร่วมของเยาวชน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี สามารถนำข้อมูลการวิจัยมาใช้ในการแก้ไขปัญา ปรับปรุงการดำเนินงานได้อย่างถูกต้อง

3. ทราบถึงการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ของเยาวชนในองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี หรือผู้ที่สนใจสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนการพัฒนาการมีส่วนร่วมของเยาวชนและการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ เยาวชน ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี เยาวชน จำนวน 379 คน (ตามทะเบียนบ้าน ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เยาวชน จำนวน 379 ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี (แบบเจาะจง)

ดังนั้น ประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างการศึกษาค้างนี้ มีจำนวน 379 คน

7. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) การมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคล ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) มีจำนวนข้อ คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเยาวชน การมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดน้ำหนักคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดให้แสดงข้อเสนอแนะของเยาวชน การมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี เป็นคำถามลักษณะปลายเปิด (Open – ended Question) โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

8. การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

1. การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี เพื่อนำมากำหนดกรอบการสร้างแบบสอบถามตลอดจนแนวทางการออกแบบสอบถามให้ครอบคลุมนิยามศัพท์และตัวแปรที่กำหนด

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาสื่อประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ สื่อนต่อผู้เชี่ยวชาญ

3. การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้าง รูปแบบและข้อคำถาม เพื่อขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

3.1 แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วสื่อนต่อประธานอาจารย์ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อนำไปทดลองใช้และหาคุณภาพของแบบสอบถาม ดังนี้

โดยนำไปทดลองใช้ (try - out) กับเยาวชนในเขตพื้นที่ที่มีความคล้ายคลึงกับพื้นที่ศึกษา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงยืน อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 30 คน

นำค่าที่ได้มาทำการทดสอบความเชื่อมั่นในเนื้อหาของคำตอบโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.80

3.2 นำแบบสอบถามดังกล่าว ทำการปรับปรุงเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

9. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากวิทยาลัยพิชัยบัณฑิต ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการให้เยาวชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยชี้แจงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง 379 คน

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้เยาวชนประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามแล้วเก็บรวบรวมกลับคืนมา

10. การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิจัย และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลใช้ 1) ค่าความถี่ (Frequency) 2) ค่าร้อยละ (Percentage)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญและใช้ค่าดัชนี IOC (Index of Item - Objective Congruence)

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติในการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานีขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

3.1 ค่าเฉลี่ย

3.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4. สถิติเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

4.1 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ โดยใช้การทดสอบด้วยค่าสถิติ t-Test

4.2 ใช้ค่าสถิติ One – Way ANOVA หรือ F-test สำหรับคุณลักษณะ หากมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

11. ผลการวิจัย

1. ศึกษาการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.25) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในระดับมากทุกด้าน แต่เมื่อเรียงลำดับเป็นรายด้านจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ และด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ ตามลำดับ

2. เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี และจำแนกเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ พบว่า

2.1 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี โดยจำแนกตามเพศ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี โดยจำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติด ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและแยกเป็นรายด้าน โดยภาพรวมสถานภาพเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.23) รองลงมา ต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.27) และที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.24)

2.4 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำแนกตาม อาชีพ โดยรวมและแยกเป็นรายด้าน

โดยอาชีพเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ อื่น ๆ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.25) รองลงมา รับจ้าง/ทั่วไป มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.25) และที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ค้าขาย ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.25)

3. เสนอแนะแนวทางการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ดังนี้

3.1 ควรให้ความรู้กับเยาวชนเกี่ยวกับปัญหาเสพติดอย่างมีขั้นตอนที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อนมากเกินไป องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีการพัฒนาตนเองตามความสามารถและศักยภาพของตนเอง หลีกห่างไกลจากยาเสพติด และผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณควรให้ความสำคัญและมีการป้องกัน ควบคุม ดูแล อย่างใกล้ชิด

3.2 องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณควรสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกลุ่มหรือองค์กรชุมชนหรือสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาหรือแนวทางในการแก้ปัญหาพร้อมกับเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณควรมีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เพื่อประสานงานกับชุมชนไว้อย่างชัดเจน

3.3 องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณควรให้ความสำคัญกับปัญหาเสพติดของชุมชนอย่างสม่ำเสมอ องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณยังขาดการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของการพัฒนาไว้ชัดเจน และองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณควรมีการรณรงค์ให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด

3.4 การดำเนินงานการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชนที่ผ่านมา ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกคน ร่วมคิด ร่วมทำอย่างขยันขันแข็ง และต้องต้องมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนให้ชาวบ้านตระหนักตลอดเวลา

3.5 ทำงานในรูปแบบคณะกรรมการ ต่างคนต่างมีหน้าที่ และทุกคน ทุกฝ่ายสามารถทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ เข้มแข็ง แบ่งหน้าที่รับผิดชอบให้ชัดเจน และมีการรักษาสัญญาประชาคม การช่วยงานกันอย่างขยันขันแข็ง หน้าที่ใครหน้าที่มัน จึงจะทำให้งานประสบความสำเร็จ

3.6 ปัญหาเสพติดส่วนใหญ่เกิดกับกลุ่มวัยรุ่น เยาวชน ดังนั้น เยาวชนจึงควรจะมีบทบาทในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชนด้วย เช่น การดำเนินกิจกรรมของศูนย์เพื่อนใจวัยรุ่นโดยกระบวนการเฝ้าระวังทุกซอกทุกซอ และที่ผ่านมาก็สามารถดำเนินการได้อย่างดีมาก มีการทำงานเป็นทีม มีทักษะชีวิตที่จะเป็นเกราะกำบังยาเสพติดหรือสิ่งชั่วร้าย มั่วสุมต่าง ๆ ได้

3.7 ควรจะมีการอบรมให้ความรู้แก่คณะกรรมการดำเนินงานการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชนอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งสำคัญเพราะจะได้มีความรู้ มีทักษะในการดำเนินงาน รวมถึง และควรจะไปศึกษาดูงานด้วย

3.8 ควรจัดกิจกรรมต่อต้านยาเสพติดในชุมชน มีการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และให้เด็กเข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมด้วย เช่น กิจกรรมการกีฬา วันครอบครัว การมอบรางวัลแก่ครอบครัวตัวอย่างหรือครอบครัวอบอุ่น รวมถึงการรณรงค์ในวันสำคัญ ๆ ต่าง ๆ

3.9 จัดกิจกรรมการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นในสถานศึกษาในเทศบาลตำบล ในชุมชน หมู่บ้าน เช่น การเดิน การเล่นกีฬาต้านยาเสพติด หรือตามบุญประเพณีต่าง ๆ

3.10 ควรมีการแก้ไขปัญหาการว่างงานโดยการฝึกอาชีพ และควรสนับสนุน ให้ทุกคนมีรายได้ ก็อาจจะไม่ไปขายยาเสพติด ดังนั้นควรสนับสนุนให้ถูกกลุ่มถูกคน เช่น งานฝีมืองานช่าง เป็นต้น ควรจะมีการส่งเสริมการพัฒนาอาชีพให้คนในชุมชนอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

3.11 ทุกฝ่ายในหมู่บ้าน รวมถึงคณะกรรมการต่าง ๆ รวมถึงชาวบ้านชุมชน เยาวชน มีการช่วยกันในการดำเนินการ มีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน รวมถึงการภาครัฐควรเข้ามามีส่วนในการสนับสนุนมากจึงทำให้ผลการดำเนินงานออกมาดี

12. อภิปรายผล

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ซึ่งผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนทั่วไป โดยการดำเนินการแบบบูรณาการมาตรการต่าง ๆ เข้าด้วยกันคือ มาตรการป้องกัน มาตรการปราบปรามและมาตรการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด โดยใช้มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เป็นมาตรการปราบปรามยาเสพติด เพราะเป็นการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุอย่างแท้จริง ทั้งนี้วิธีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การให้การศึกษาแก่เยาวชนและประชาชนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาและสารเสพติดอย่างถูกต้อง จึงเป็นวิธีการที่สำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้กลุ่มประชาชนและเยาวชนไม่ตกเป็นทาสของยาเสพติด เนื่องจากชนิดของยาและสารเสพติด ตลอดจนปัญหาสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของเศรษฐกิจและสังคมการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดและยาเสพติดจึงไม่ควรหยุดนิ่ง หนังสือเล่มนี้จึงได้รวบรวมเนื้อหาสาระและรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดและสารเสพติด และผู้สนใจทั่วไปได้ศึกษาค้นคว้าเพื่อเพิ่มพูนความรู้ในเรื่องดังกล่าว ส่วนสื่อสารองค์กร สำนักเลขาธิการ สำนักงาน ป.ป.ส. (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างและพัฒนาเครือข่ายสื่อมวลชน” ซึ่งจะนำมาเป็นบทเรียนการสร้างเครือข่ายสื่อมวลชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ของสำนักงาน ป.ป.ส. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการสร้างและพัฒนาเครือข่ายสื่อมวลชนจากผู้รู้/ผู้มีประสบการณ์ ที่ประสบความสำเร็จ รวมทั้งเพื่อให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ส. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปขยายผลในการสร้างและพัฒนาเครือข่ายสื่อมวลชนด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติดให้ยั่งยืนต่อไป

2. ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี และจำแนกเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับชนาพัทธ์ ศรีพิมพ์สอ, ณัฐพล จินใจ, ทศพล ทิพย์มาศโกมล, สนิท หนิรัมย์, วิษณุปัญญายงค์, ไพวรรณ วรปรีดา (2561) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนและประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตพื้นที่ตำบลศรีณรงค์ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตพื้นที่ตำบลศรีณรงค์ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และเพื่อศึกษาหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตพื้นที่ ตำบลศรีณรงค์ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ คณะกรรมการหมู่บ้าน จำนวน 113 คน และกลุ่มเป้าหมายที่ใช้การสัมภาษณ์ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้นำท้องถิ่น และผู้นำชุมชน จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติพื้นฐาน

ที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตพื้นที่ตลิ่งชันนครฯ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับดังต่อไปนี้ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนด้านการมีส่วนร่วมในการติดตาม และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพ และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันระดับการมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขคือลักษณะทางภูมิศาสตร์ มีการเชื่อมโยงหลายเส้นทางเนื่องจากเป็นรอยต่อ 3 จังหวัดคือ ร้อยเอ็ด มหาสารคามและบุรีรัมย์ จึงง่ายต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดคณะกรรมการหมู่บ้านมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมร่วมกับหน่วยที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนอย่างจริงจัง ผู้นำร่วมวางแผน ติดตาม และประเมินผลในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนภรณ์ สังสนา และ รศ.พิพัฒน์ ไทยอารี (2559) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และเพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในบ้านคลองม่วงเหนือ หมู่ที่ 3 ตำบลลำพญากลาง อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ ประชาชนในบ้านคลองม่วงเหนือ หมู่ที่ 3 ตำบลลำพญากลาง อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี จำนวน 190 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ สถิติทดสอบค่า t (t-test) และ สถิติทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการศึกษาพบว่า 1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่มีอายุ 41 ปี ขึ้นไป มีการศึกษาในระดับต่ำ กว่าปริญญาตรีมากที่สุด ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรและมีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท 2. ประชาชนในบ้านคลองม่วงเหนือ หมู่ที่ 3 ตำบลลำพญากลาง อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในภาพรวมอยู่ในระดับน้อยและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการป้องกันยาเสพติดกับการบริหารจัดการ อยู่ในระดับน้อย และด้านการบำบัดรักษาเสพติดกับการปราบปรามยาเสพติด อยู่ในระดับน้อยที่สุด 3. ประชาชนในบ้านคลองม่วงเหนือ หมู่ที่ 3 ตำบลลำพญากลาง อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี ที่มีเพศและอายุแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่ประชาชนที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในภาพรวมแตกต่างกัน

3. เสนอแนะแนวทางการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี สอดคล้องกับภาดา สีทาเงิน (2558) ศึกษาปัญหาและหาแนวทางการสร้างความร่วมมือป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดของผู้นำชุมชน ในจังหวัดอุดรธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือผู้นำชุมชน ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่จังหวัดอุดรธานี จำนวน 242 คน และการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องกับการสร้างความร่วมมือป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของผู้นำชุมชนในจังหวัดอุดรธานี จำนวน 10 คน เลือกขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตารางคำนวณจากสูตร Taro Yamane จากนั้นใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ เกี่ยวกับแนวทางการสร้างความร่วมมือป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดของผู้นำชุมชนในจังหวัดอุดรธานี การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัญหาการสร้างความร่วมมือป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดของผู้นำชุมชนในจังหวัดอุดรธานี ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการควบคุมและสอดส่อง ด้านการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ด้านการ

เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน โดยภาพรวมมีปัญหายอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านที่มีปัญหามากที่สุด คือ ด้านการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน 2. แนวทางการสร้างความร่วมมือป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดของผู้นำชุมชนในจังหวัดอุดรธานี คือ หน่วยงานราชการควรมีการประชุมชี้แจงในการจัดทำแผนการปฏิบัติงานระหว่างผู้นำชุมชนกับประชาชนในชุมชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน อีกทั้งผู้นำชุมชนควรเข้ามาควบคุมดูแลและสอดส่องผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติด และผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างต่อเนื่องและจริงจัง หน่วยงานภาครัฐควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้นำชุมชนเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการให้คำแนะนำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแก่ผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติด และครอบครัว และควรส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนของตนเองอย่างจริงจัง และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2550) ได้ศึกษารูปแบบการทำงานป้องกันในเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงเป็นโครงการทำงานป้องกันในเยาวชนกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยง ตลอดจนศึกษาแนวคิด และวิธีการทำงานของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาต่าง ๆ ของเยาวชนกลุ่มที่มีความเสี่ยง เพื่อพัฒนาแนวทางการทำงาน ที่เหมาะสมกับเยาวชน พบว่า แนวทางการจัดกิจกรรมกับเยาวชนในรูปแบบการจัดกิจกรรมกับกลุ่มเยาวชนที่อยู่ในภาวะวิกฤติ ควรมีการช่วยเหลือ และสนับสนุนปัจจัยที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตที่เพิ่มขึ้นมา ส่วนการจัดกิจกรรมในด้านอื่น ๆ ควรดำเนินการจัดกิจกรรมกับเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยง ดังนี้ การสร้างพื้นที่พูดคุย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือปรึกษาปัญหาของเยาวชนแบบไม่เป็นทางการ การพัฒนาศักยภาพ ทักษะอาชีพ และทักษะอื่น ๆ ที่จำเป็นการสร้างพื้นที่ให้เยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงได้มีโอกาสแสดงความสามารถในรูปแบบของการเป็นพี่เลี้ยงแกนนำอาสาสมัคร หรือสมาชิกกลุ่ม การขยายฐานของสมาชิก และผลัดเปลี่ยนแกนนำเยาวชน และการใช้มาตรการกลุ่มมาตรการสังคม และมาตรการเฝ้าระวังที่ต้นทาง

13. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ควรส่งเสริมให้ผู้นำชุมชน และประเยาวชน เข้ามามีบทบาทในการรับรู้ปัญหาของชุมชนและตัดสินใจในการเลือกวิธีการแก้ไข และป้องกันปัญหาของชุมชนของตนเอง นั่นคือการสร้างการตระหนักรู้ของชุมชน
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมโดยการสร้างการตระหนักรู้ของปัญหาในชุมชน และเพื่อสร้างการยอมรับปัญหาว่าเป็นปัญหาของชุมชนที่ต้องดำเนินการแก้ไขด้วยชุมชนเองโดยร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในการดำเนินงาน
3. ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ พบว่า ควรสร้างการตระหนักรู้ของปัญหา และประโยชน์ของการดำเนินงานการป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาในพื้นที่ร่วมรับผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ
4. ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ควรชี้แจงและแจ้งให้ทราบถึงขั้นตอนการดำเนินงานที่จะประสบผลสำเร็จของงานต้องมีการประเมินผลงานด้วยทุกครั้ง เพื่อที่จะได้รับทราบ ผลของการดำเนินงานปัญหา อุปสรรค เพื่อที่จะได้ปรับปรุง และแนวทางในการดำเนินงานในครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยในพื้นที่อื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบ
2. ควรศึกษาหาแนวทางการป้องกันปัญหายาเสพติดที่เหมาะสมในการดำเนินการให้เกิดการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดของเยาวชนให้มากที่สุด เนื่องจากเยาวชนเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับปัญหายาเสพติดมากที่สุด
3. ควรมีการศึกษาวิจัยถึงพฤติกรรมและวงจรรยาเสพติดในปัจจุบัน

บรรณานุกรม

- คณินิจ ศรีบัวเอี้ยว และคณะ. (2555). รายงานการวิจัยแนวทางการเสริมสร้างประชาธิปไตยการมีส่วนร่วมทางรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ปัญหาอุปสรรคและทางออก. กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า.
- ชวนชัย เชื้อสาธุชน. (2555). ปัจจัยเชิงเหตุและผลที่เกี่ยวกับการใฝ่เรียนรู้คู่ความดีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ. รายงานการวิจัยโครงการวิจัยแม่บท: การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย, กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.
- นัยนา ปานศาสตร. (2552). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราไพพรรณี.
- พูนศักดิ์ วาณิชวิเศษกุล. (2552). การปกครองท้องถิ่นและพื้นฐานการพัฒนาประชาธิปไตย กรณีศึกษาสภาตำบลบ้านม่วง อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ลิขิต อีร์เวคิน. (2553). การเมืองการปกครองไทย. กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด. (2553). ความรู้และแนวทางการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด. (2554). ความรู้และแนวทางการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์ความมั่นคง กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (สนย. กอ. รมน.). (2553). คู่มือประกอบการใช้หลักสูตรฝึกอบรมด้านความมั่นคง. กรุงเทพฯ: กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร.
- Cohen, J. M. & Uphoff, N. T. (1980). *Effective Behavior in Organization*. New York : Richard Irwin Inc.